

T á j é k o z t a t ó a magánszemélyek egyes jövedelmeit terhelő 98 százalékos mértékű különadó új szabályairól

Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvénynek a különadóra vonatkozó rendelkezéseit az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény módosításáról szóló 2010. évi CXXIV. törvény – az eredeti szabályoktól lényegesen eltérő tartalommal – ismételten beiktatta. Az új rendelkezések 2010. december 30-án lépnek hatályba, ám azokat a 2005. január 1. napját követően megszerzett jövedelmekre kell alkalmazni.¹

A 98 százalékos mértékű különadó azt a magánszemélyt terheli

- aki meghatározott – **állami vagyonnal gazdálkodó – szervezeteknél**²
- **munkavégzésre irányuló jogviszonyban**³ áll, és
- akinek ezen **jogviszony megszűnésére** tekintettel megszerzett **bevétele**
- főszabály szerint a **3,5 millió forintot**, speciális jogviszonyok esetén a **2 millió forintot meghaladja**.⁴

Nem köteles ugyanakkor a különadó megfizetésére az a magánszemély, akinek a jogviszonya megszűnését követő naptári naptól a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvényben meghatározott saját jogú nyugellátás kerül megállapításra. Ennek a mentességi feltételnek tehát az a magánszemély tesz eleget, aki a munkaviszonyának fennállása alatt nem részesül nyugdíjban, és pontosan a jogviszony megszűnését követő naptól részesül saját jogú nyugellátásban, ide értve azt az esetet is, ha a magánszemély nyugdíjra való jogosultságát visszamenőleges hatállyal a jogviszony megszűnését követő naptól állapítják meg.

További előírás szerint a 2010. december 30-át megelőzően elhunyt magánszemély különadójának megfizetésére az örökös nem kötelezhető.

I. A különadóval kapcsolatban érintett szervezetek

Különadó fizetésére akkor köteles a magánszemély a további feltételek fennállása esetén, ha az a szerv, szervezet, amelynél foglalkoztatják, foglalkoztatták:

- **költségvetési szerv;**
- olyan szervezet, amelyet **állami, önkormányzati, közalapítványi forrásból alapítottak** vagy **tartanak fenn, illetve részesítenek működési támogatásban;** vagy
- **a takarékos állami gazdálkodásról és a költségvetési felelősségről** szóló 2008. évi LXXV. törvény, vagy
- **a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről** szóló 2009. évi CXXII. törvény hatálya alá tartozik.

¹ A különadó visszamenőleges hatályú alkalmazhatóságát a Magyar Köztársaság Alkotmányának 70/I. § (2) bekezdésének 2010. október 20-ától hatályos szabálya teszi lehetővé.

² Lásd: I. fejezet.

³ Lásd: II. fejezet.

⁴ Lásd: III. fejezet.

Költségvetési szervnek minősül az a szervezet, amelynek alapító okirata ezt a jogállást kifejezetten deklarálja, és amely szervezet a Magyar Államkincstár által vezetett törzskönyvi nyilvántartásban szerepel.

Állami, önkormányzati, közalapítványi forrásból alapított szervezetnek minősül az olyan szervezet, amelyben a jogviszony megszűnésének időpontjában a Magyar Állam, a helyi önkormányzat, a közalapítvány külön-külön vagy együttesen számítva, közvetlenül vagy közvetítő társaságokon keresztül többségi tulajdonnal rendelkezik. Többségi tulajdon alatt a többségi befolyásnak a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény 1. § b) pontjában ismertetett fogalmát kell érteni.

Állami, önkormányzati, közalapítványi forrásból fenntartott szervezetnek tekintendő az olyan szervezet, amelynek éves költségvetését a jogviszony megszűnését megelőző adóévben külön-külön vagy együttesen számítva 50 százalékot meghaladó mértékben állami, önkormányzati vagy közalapítványi forrásból biztosítják.

Állami, önkormányzati, közalapítványi forrásból működési támogatásban részesített szervezetnek minősül az olyan szervezet, amelynek éves költségvetéséhez a jogviszony megszűnését megelőző adóévben az állam, az önkormányzat vagy a közalapítvány külön-külön vagy együttesen számítva 50 százalékot meghaladó mértékben nyújt működési támogatást.

A takarékos állami gazdálkodásról és a költségvetési felelősségről szóló 2008. évi LXXV. törvény szerinti munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személyek közé a háromtagú Költségvetési Tanács tagjai és a Költségvetési Tanács Titkárságának munkavállalói tartoznak.

Köztulajdonban álló gazdasági társaság az a gazdasági társaság, amelyben a Magyar Állam, helyi önkormányzat, a helyi önkormányzat jogi személyiséggel rendelkező társulása, többcélú kistérségi társulás, fejlesztési tanács, kisebbségi önkormányzat, kisebbségi önkormányzat jogi személyiségű társulása, költségvetési szerv vagy közalapítvány külön-külön vagy együttesen számítva, közvetlenül vagy közvetítő társaságokon keresztül többségi befolyással rendelkezik. A további feltételek fennállása esetén a különadó hatálya a köztulajdonban álló gazdasági társaság összes foglalkoztatottjára kiterjed, nem csupán azon személyekre, akikkel összefüggésben a társaságot közzétételi kötelezettség terheli.

II. A különadóval kapcsolatos adókötelezettséget megalapozó jogviszonyok

A különadót akkor kell megfizetni, ha az előzőekben felsorolt szervezetektől a magánszemély **a munkavégzésre irányuló jogviszonyának** megszűnésével összefüggésben részesül – 3,5 vagy 2 millió forintot meghaladó összegű – juttatásban.

A munkavégzésre irányuló jogviszony fogalmát az adótörvények és a munkajogi tárgyú törvények alkalmazzák ugyan, de annak konkrét jelentését nem határozzák meg. Egyértelmű, hogy a munkavégzésre irányuló jogviszony a munkaviszonyt

magában foglalja, de annál szélesebb kategória. A munkaviszony fogalmát az Art.⁵ – melynek szabályai a különadóval kapcsolatban is alkalmazandóak – 178. § 22. pontjában meghatározza. Így a munkavégzésre irányuló jogviszony magában foglalja különösen a következőket:

- az Mt.⁶ szerinti **munkaviszonyt**,
- a közalkalmazotti jogviszonyt,
- a köztisztviselői jogviszonyt,
- a kormánytisztviselői jogviszonyt,
- a különböző szolgálati jogviszonyokat.

A kialakult joggyakorlat és a jogirodalom munkavégzésre irányuló jogviszonynak tekinti a tartós megbízást is. Ebből következően a tartós **megbízási szerződés**, a vezető tisztségviselői, felügyelőbizottsági megbízatás **megszűnésével összefüggésben kifizetett** összegek is a különadó alapját képezhetik.

III. A munkavégzésre irányuló jogviszony megszűnésével összefüggésben megszerzett bevétel és a különadó alapja

A különadó alapjának minősül az előző pontban meghatározott munkavégzésre irányuló jogviszony megszűnésével összefüggésben megszerzett bevételnek a 3,5 vagy 2 millió forintot meghaladó része. Főszabály szerint tehát a különadó kiszámítása során **minden olyan bevételt figyelembe kell venni, amelyet a magánszemély a jogviszonyának a megszűnésére tekintettel szerez meg.** Ilyen bevétel különösen

- a törvény vagy megállapodás alapján fizetett végkielégítés;
- a jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése esetén a megállapodás alapján fizetett járandóság;
- a felmentési (felmondási) időnek a munkavégzési kötelezettséggel nem járó részére fizetett átlagkereset; és
- az előzőektől függetlenül is, a munkaszerződésben, megbízási szerződésben kikötött, a szerződés megszűnésére tekintettel fizetett összeg, ideértve az Mt. 3. § (6) bekezdése szerint megkötött versenytilalmi megállapodás alapján juttatott ellenértéket (ún. „hallgatási” pénzt) is.

Nem minősül ugyanakkor a munkavégzésre irányuló jogviszony megszűnésével összefüggésben megszerzett bevételnek:

- a munkavégzésre irányuló jogviszony 2005. január 1-jét megelőző megszűnése jogellenességét megállapító bírósági határozatban megállapított összeg;
- a felmentési (felmondási) időnek a munkavégzési kötelezettséggel járó részére kifizetendő munkabér, illetmény összege; és
- a szerződéses katonák leszerelési segélye.

Állami vezetőnek, polgármesternek, (fő)jegyzőnek, a köztulajdonban álló gazdasági társaságok vezető tisztségviselőjének vagy felügyelőbizottsági tagjának nem minősülő magánszemély esetében nem minősül a munkavégzésre irányuló jogviszony megszűnésével összefüggésben megszerzett bevételnek a jogviszony megszűnésének

⁵ Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény.

⁶ A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény.

évében esedékes szabadság megváltása címén kifizetett bevétel, illetve a jogviszony megszűnésekor a magánszemélyt megillető jubileumi jutalom sem.

Nem kell különadó-alapként figyelembe venni továbbá az ún. cafeteria-juttatások közül azokat, amelyek a jogviszony fennállásának időtartamával arányosan illetik meg a magánszemélyt. Ugyanígy, a magánszemélyt időarányosan megillető juttatások (például időarányos TÉR-jutalom, bírák időarányos külön juttatása) – tekintettel arra, hogy azok nem a jogviszony megszűnése okán illetik meg a magánszemélyt – nem képezik a különadó alapját.

Az adókötelezettséget nem befolyásolja, hogy a magánszemély a bevételt pénzben vagy bármely más formában – például tárgy, szolgáltatás vagy értékpapír formájában – szerzi meg. A nem pénzben kifizetett bevételt az szja-törvény⁷ szokásos piaci árra vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával kell megállapítani.

A jogviszony 2005. január 1-jét követő megszűnése jogellenességét megállapító bírósági határozatban megállapított összegek után a különadóval kapcsolatos adókötelezettséget jogcímenként külön-külön kell megvizsgálni. Amennyiben az adott kifizetés a különadó alapját képezi – azaz, ha az adott bevételt az eddigiekben ismertettek szerint a magánszemély a munkavégzésre irányuló jogviszony megszűnésére tekintettel szerzi meg – akkor az adókötelezettséget teljesíteni kell. Így nem képezi a különadó alapját az elmaradt munkabér és annak kamata, az elmaradt természetbeni vagy béren kívüli juttatásokra tekintettel fizetett kártérítés, a munkavégzésre irányuló jogviszony megszüntetésének jogellenességre tekintettel fizetett átalány-kártérítés⁸, illetve a jó hírnév megsértésére tekintettel kifizetett összeg, mivel ezek az összegek elsősorban nem a jogviszony megszűnésére tekintettel illetik meg a magánszemélyt. Ellenben a különadó alapjának kell tekinteni a munkavégzésre irányuló jogviszony megszűnésére tekintettel fizetett végkielégítést, illetve a felmentési időnek a munkavégzési kötelezettséggel nem járó részére kifizetendő járandóságot abban az esetben is, ha azok kifizetésére bírói ítélet alapján kerül sor.

A bevételt – és abból a különadó alapot – megszűnő jogviszonyonként külön-külön kell megállapítani. Egy jogviszony megszűnésére tekintettel több időpontban megszerzett bevételeket össze kell számítani, még abban az esetben is, ha a bevétel megszerzése több adóévre esik. Ha a kifizetés több időpontban, részletekben történik, azt kell feltételezni, hogy a magánszemély először a különadó-alapot nem képező – tehát az általános szabályok szerint adóköteles – jövedelmet szerzi meg. A különadó alapjának megállapításához a magánszemély nyilatkozatot adhat arról, hogy az egy időpontban, de több jogcímen megszerzett jövedelmek közül melyik után kívánja a közterheket az általános szabályok szerint teljesíteni. Abban az esetben, ha a magánszemély ilyen nyilatkozatot nem tesz, akkor a méltányos eljárás feltételének az felel meg, ha a munkáltató azt a bevételt tekinti a különadó alapjának, amelyekkel összefüggésben az általános szabályok szerint fizetendő közterhek összege a legmagasabb. A 2005. január 1-je és 2010. december 29-e között kifizetett összeggel összefüggésben is az előzőekben ismertetett elvek szerint kell a volt munkáltatónak,

⁷ A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény.

⁸ Például az Mt. 100. § (4) bekezdése alapján fizetett legalább két, legfeljebb tizenkét havi átlagkeresetének megfelelő összeg.

illetve annak jogutódjának – a VI. pontban ismertetett adókötelezettség teljesítése során – eljárnia.

A fentiek szerint megállapított bevételből **főszabály szerint a 3,5 millió forintot meghaladó rész minősül a különadó alapjának.**

Ettől eltérően **állami vezetők, polgármesterek, (fő)jegyzők, a köztulajdonban álló gazdasági társaságok vezető tisztségviselői és felügyelőbizottságának tagjai esetében a munkavégzésre irányuló jogviszony megszűnésével összefüggésben megszerzett bevételnek a 2 millió forintot meghaladó része képezi a különadó alapját.**

A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 6. § (1) bekezdése szerint állami vezetőnek a következő személyeket kell tekinteni:

- a miniszterelnököt,
- a minisztert,
- az államtitkárt,
- a közigazgatási államtitkárt,
- a helyettes államtitkárt.

A felsorolt személyeken túl állami vezetőnek minősül a 2006. július 1-je és 2010. május 29-e között hatályos szabályok szerint a szakállamtitkár, illetve a 2005. január 1-je és 2006. június 30-a között hatályos szabályok szerint a politikai államtitkár és a címzetes államtitkár is. Nem minősül ugyanakkor állami vezetőnek az a magánszemély, akinek külön jogszabály alapján kizárólag a fizetési besorolása egyezik meg a fent említett állami vezetők egyikének fizetési besorolásával. Azt, hogy a magánszemély a felsorolt személyek közé tartozik-e, a munkavégzésre irányuló jogviszony fennállásának utolsó napján irányadó állapot szerint kell megállapítani.

IV. A különadó mértéke

Az előző pontban meghatározott adóalapot **98 százalékos mértékű különadó** terheli. Ezen túl a különadó alapja után a kifizető főszabály szerint az Eho törvény⁹ rendelkezéseinek betartásával **27 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást** is köteles fizetni. Ettől eltérően a felmentési (felmondási) időnek a munkavégzési kötelezettséggel nem járó részére kifizetett munkabér, illetmény összegéből a különadó alapjának minősülő része után a kifizető nem egészségügyi hozzájárulást, hanem 27 százalékos mértékű társadalombiztosítási járulékot fizet.

A különadó alapját a személyi jövedelemadó szempontjából olyan bevételnek kell tekinteni, amelyet a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni. Egyszerűbben fogalmazva **a különadó alapját nem terheli személyi jövedelemadó.** Ugyanakkor a különadó alapja a magánszemély éves összes jövedelmének részét képezi, azaz a jövedelemhatárhoz kötött kedvezményekre – az adójóváírásra, 2010. adóévben a családi kedvezményre – való jogosultság megállapításakor ezt a bevételt is figyelembe kell venni.

⁹ Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény.

A különadó alapja főszabály szerint nem minősül járulékalapnak, ezért a különadó alapja után a kifizetőt nem terheli társadalombiztosítási járulékkal kapcsolatos kötelezettség, a magánszemélyt pedig nem terheli egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékkal és nyugdíjjárával (magánnyugdíj-pénztári tagdíjjal) kapcsolatos fizetési kötelezettség. Ettől eltérően a felmentési (felmondási) időnek a munkavégzési kötelezettséggel nem járó részére kifizetett, a különadó alapjául szolgáló munkabér, illetmény összegét a társadalombiztosítási járulék alapjaként és a nyugdíj alapjául szolgáló jövedelemként kell figyelembe venni azzal, hogy a magánszemély a 98 százalékos különadó megfizetésével az egyéni járulékokkal összefüggésben felmerülő fizetési kötelezettségét teljesíti. A munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés idejét nyugdíjra jogosító szolgálati időként kell figyelembe venni.

V. A különadóra vonatkozó eljárási szabályok

A 2010. december 30-án és azt követően kifizetett összegek esetében **a kifizető a magánszemélyt terhelő adót forrásadóként a kifizetéskor állapítja meg, vonja le,** és a havi adó- és járulékbevallásban – 2010. december 30-31-e közötti kifizetés esetén a 1008 számú bevallásban – vallja be. A kifizető a különadót a bevallás benyújtására nyitva álló határidőig, főszabály szerint tehát a juttatás hónapját követő hó 12. napjáig fizeti be. A kifizető a magánszemélynek az általános szabályok szerint átadott igazolásokon a különadó alapját és a levont különadót elkülönítetten igazolja.

Amennyiben a kifizető a magánszemélyt terhelő adót bármely okból nem vonta le, a le nem vont adót a magánszemély fizeti meg a kifizetést követő hónap 12. napjáig. A magánszemély az adóbevallásában bevallott különadó-kötelezettséggel szemben adóelőlegként veszi figyelembe a kifizető által levont, valamint az általa befizetett különadót.

VI. A különadó hatálybalépését megelőzően juttatott kifizetésekkel összefüggő speciális rendelkezések

A 2005. január elseje és 2010. december 29-e között juttatott, a különadó alapját képező kifizetésekkel összefüggésben az adókötelezettséget a következők szerint kell teljesíteni. A magánszemély főszabály szerint **2011. május 20-áig** – az egyéni vállalkozónak minősülő és az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett magánszemély 2011. február 25-éig – **a különadó-kötelezettségét megállapítja és az erre a célra rendszeresített külön nyomtatványon bevallja, és az adót megfizeti.** A magánszemély a bevallásában megfizetett különadóként veszi figyelembe a különadó-alapba tartozó jövedelmek után a jövedelem megszerzése évében hatályos szabályok szerinti valamennyi közteher-kötelezettségét. Ilyen közteher kötelezettség lehet különösen:

- a személyi jövedelemadó;
- a 4 százalékos mértékű különadó;
- az egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék;
- az egészségbiztosítási járulék;

- a munkavállalói járulék;
- a nyugdíjjárulék; és
- a magán-nyugdíjpénztári tagdíj.

Másként megfogalmazva a magánszemélynek a különadó-alap után a jövedelemszerzés eredeti időpontjában irányadó szabályok szerint megállapított közterhek együttes összegét – a különadó-előleget – ki kell egészítenie 98 százalékra.

A különadó előlegét a következőképpen kell megállapítani. Egyrészt meg kell állapítani, hogy a magánszemélyt a különadó alapját képező bevétel megszerzésének évében vagy éveiben milyen közterhek terhelték. Másrészt meg kell állapítani azt, hogy a magánszemélyt a különadó alapját képező bevétel megszerzésének évében vagy éveiben milyen összegű közterhek terhelték volna abban az esetben, ha a különadó alapot képező jövedelmet nem szerezte volna meg. Ennek a két összegnek a különbözete képezi a különadó-előleg összegét. A leírt számítást részben a magánszemély éves bevallásai, illetve az egyéni járulékokkal kapcsolatban a kifizetők információi alapján lehet elvégezni.

Példa: Tételezzük fel, hogy a magánszemély 2005-ben egy köztulajdonban álló gazdasági társaság vezető tisztségviselőjeként dolgozott, és a volt munkáltatójától 8 millió forint jövedelmet szerzett, amelyből 1 millió forint normál munkabér volt, míg a munkaviszony megszűnésére tekintettel megszerzett bevétel 7 milliót tett ki. A 7 millió forintból a felmentési időnek a munkavégzési kötelezettséggel nem járó részére kifizetett összeg 3 millió forint volt. Ezen túl a magánszemély 4 millió forint végkielégítésben is részesült, melyet a felmentési időre kifizetett munkabért követően szerzett meg. A magánszemély az adóévben további jövedelmet nem szerzett.

A 7 millió forintnak – mivel a magánszemély állami vállalat vezető tisztségviselője volt – a 2 millió forintot meghaladó része, azaz 5 millió forint képezi a különadó alapját. Mivel a magánszemély először a felmentési időnek a munkavégzési kötelezettséggel nem járó részére járó munkabér összegét szerezte meg, így a különadó alapját 1 millió forint a felmentés időtartamára járó munkabér és 4 millió forint végkielégítés képezi. A különadó előlegét tehát úgy kell megállapítani, hogy az eredetileg a magánszemély által bevallott adó, illetve a jövedelméből levont járulékok együttes összegéből ki kell vonni azon közterhek összegét, amekkora összegű adó és járulék a magánszemélyt akkor terhelné, ha az említett 1 millió forint munkabért és 4 millió forint végkielégítést nem szerezte volna meg.

2005-ben a magánszemély összes jövedelmét terhelte személyi jövedelemadó, melynek mértéke 1,5 millió forintig 18 százalék, a felettes részre pedig 38 százalék volt. Főszabály szerint a nyugdíjfizetési felső határig, azaz 6 000 600 forintig terhelte a magánszemély jövedelmét a 8,5 százalékos mértékű nyugdíjjárulék. Ezen túl a magánszemélynek 4 százalékos mértékű egészségbiztosítási járulékot és 1 százalékos mértékű munkavállalói járulékot kellett fizetnie azzal, hogy ezek a közterhek a végkielégítést nem terhelték. Ezen szabályok szerint a magánszemély eredeti, illetve a különadóra vonatkozó szabályok szerint módosított adókötelezettsége a következők szerint alakul:

Közteher	Alapja	Összege	Módosított alapja	Módosított összege
Személyi jövedelemadó	8 000 000	2 740 000	3 000 000	840 000
Nyugdíjjárulék	6 000 600	510 051	3 000 000	255 000
Egészségbiztosítási járulék	4 000 000	160 000	3 000 000	120 000
Munkavállalói járulék	4 000 000	40 000	3 000 000	30 000
Összesen		3 450 051		1 245 000

A magánszemély tehát a 2005-ben megszerzett 8 000 000 forint jövedelme után 3 450 051 forint közterhet fizetett. Az 1 millió forint munkabérrel és 4 millió forint végkielégítéssel csökkentett összeg után a magánszemély 1 245 000 forint közterhet fizetett volna. A 3 450 051 forint és az 1 245 000 forint különbözete, azaz 2 205 051 forint a különadó előlegének minősül. A magánszemély tehát az 5 millió forint különadó alap után fizetendő 4 900 000 forint különadóból csak a 2 205 051 forinttal csökkentett összeget, azaz 2 694 949 forintot köteles befizetni.

Ugyanakkor a magánszemély 2005-2010. évekre vonatkozó módosított adókötelezettségének megállapítása során ügyelni kell arra, hogy a különadó alapját a magánszemély éves összes jövedelmébe ekkor is be kell számítani, azaz a magánszemély a módosítás következtében főszabály szerint nem válik jogosulttá magasabb összegű adójóváírásra vagy más, jövedelemkorláthoz kötött adókedvezményre.

A különadó alapjául szolgáló kifizetést juttató szervezet, illetve annak jogutódja (a továbbiakban: kifizető) magánszemélyenkénti és a jövedelem juttatásának éve (évei) szerinti bontásban **2011. március 31-éig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak** az általa kifizetett különadó-alapot képező összegekről, valamint jogcímenként megbontva, az abból levont, a különadó fizetésére kötelezett magánszemélyt terhelő közterhekről.

A kifizető az adatszolgáltatásban feltüntetendő adatokról és más, a rendelkezésére álló, a különadó-fizetési kötelezettség teljesítéséhez szükséges adatokról **a magánszemély kérésére, a kérés beérkezését követő 30 napon belül tájékoztatja a magánszemélyt.**

A különadóra vonatkozó szabályok hatálybaléptetésére tekintettel a magánszemély és a kifizető a 2005. január elseje és 2010. december 29-e között a különadó alapjául szolgáló kifizetéssel összefüggésben teljesített adóbevallásai – így különösen az '53-as és '08-as bevallások – **önellenőrzésére nem köteles** és nem is jogosult. Ebből következően a különadóra vonatkozó rendelkezések következtében a különadó-alap után a kifizetőt terhelő társadalombiztosítási járuléknak vagy egészségügyi hozzájárulásnak a jövedelem megszerzésének időpontjában hatályos szabályok szerint megállapított összegét nem kell és nem lehet helyesbíteni.